Дата прийняття:	21/02/2019
Дата набуття статусу остаточного:	21/05/2019 (Палата) Набуття статусу остаточного відповідно до пункту 2 статті 44 Конвенції.
Назва:	CASE OF LOLOV AND OTHERS v. BULGARIA *(Applications no. 6123/11)*
Зміст:	Справа стосувалася обвинувачення в ухиленні від сплати податків, яке нібито організували заявники, які були підприємцями у сфері туризму та нерухомості. У квітні 2009 року обласна прокуратура порушила кримінальну справу проти кількох осіб за ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах. 25 червня 2010 року суддя надав дозвіл на обшук будинку пана Лолова. Того ж дня пану Станчеву, пану Лолову та пані Лоловій було пред'явлено підозру в ухиленні від сплати податків та фактів вимагання. У червні та липні 2010 року в пресі та мережі інтернет було опубліковано низку статей, що стосувалися цієї справи. 26 червня 2010 року пан Станчев був заарештований поліцією і перебував під вартою протягом 24 годин. У зв'язку з погіршенням

	його стану під час затримання у зв’язку з цукровим діабетом, яким він хворів, заявник був доставлений в лікарню. Наступного дня прокурор клопотав про продовження строку його тримання під вартою до 29 червня 2010 року. Цього ж дня пана Станчева було доставлено до суду для участі в судовому засіданні. Після судового засідання суд вирішив, що у зв'язку зі станом здоров'я заявника і необхідністю запобігти його втечі та вчиненню подальших злочинів до нього слід застосувати запобіжний захід у вигляді домашнього арешту. У серпні 2011 року суд змінив домашній арешт на заставу. Цей запобіжний захід був скасований у зв'язку із закінченням терміну, на який він був обраний. 24 жовтня 2014 року та 19 серпня 2016 року кримінальні провадження щодо заявників були припинені, оскільки складу злочинів в їхніх діях встановлено не було. Посилаючись на пункт 2 статті 6 Конвенції, пан та пані Лолові та пан Станчев скаржилися на порушення права на презумпцію невинуватості у зв'язку з опублікуванням Міністерством внутрішніх справ прес-релізу щодо заявників та проваджень стосовно них; скаржилися на відсутність ефективних національних засобів захисту у зв'язку із порушеннями їхніх прав, гарантованих Конвенцією.
Констатоване порушення (стаття):	Порушення пункту 2 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд). Порушення статті 13 у поєднанні із пунктом 2 статті 6 Конвенції (право на ефективний засіб юридичного захисту).